॥ ७ ॥ अपिचापृष्टोत्तरप्रलापस्तवासंगतइत्याह ॥ दोषंगुणंवेति ॥ कस्यचित्संदिग्धस्य कार्यस्य निश्चये निश्चयसिध्यर्थं अत्रानुष्ठिते कोगुणः कोदोषः कउपायः कोऽपायइति यदि पृष्टंस्यात्तदा एवंवक्तुमर्हसि गुणदोषादिकमित्यर्थः ॥ मयातु निश्चिते कार्ये केवलं साहाय्ये नियुज्यसेऽतोनते जल्पः संगतइतिभावः ॥ ८ ॥ पृष्टोत्तरमेव राजनि सचिवेन विनीतेन वाच्यमित्याह ॥ संपृष्टेनत्विति ॥ उद्यतांजलिनेत्यनेन विनीतता दर्शिता ॥ ९ ॥ उपचारेण राजनीत्युक्तमार्गेण युक्तं ॥ १० ॥ सावमर्दंतु रा

एवंमेनिश्चितावुद्धिर्हृदिमारीचविद्यते ॥ नव्यावर्तयितुंशक्यासेंद्रैरपिसुरासुरैः ॥ ७ ॥ दोषंगुणंवासंपृष्टस्त्वमेवंवक्तुमर्हसि ॥ अपायंवा उपायंवाकार्यस्यास्यविनिश्चये ॥ ८ ॥ संपृष्टेनतुवक्तव्यंसचिवेनविपश्चिता ॥ उद्यतांजलिनाराज्ञोयइच्छेद्भूतिमात्मनः ॥ ९ ॥ वाक्यमप्रतिकूलंतुमृदुपूर्वंशुभंहितं ॥ उपचारेणवक्तव्योयुक्तंचवसुधाधिपः ॥ १० ॥ सावमर्दंतुयद्वाक्यमथवाहितमुच्यते ॥ नाभिनंदेत्ततद्राजामानार्थीमानवर्जितं ॥ ११ ॥ पंचरूपाणिराजानोधारयंत्यमितौजसः ॥ अग्नेरिंद्रस्यसोमस्ययमस्यवरुणस्यच ॥ १२ ॥ औष्ण्यंतथाविक्रमंचसौम्यंदंडंप्रसन्नतां ॥ धारयंतिमहात्मानोराजानःक्षणदाचर ॥ १३ ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थासुमान्याःपूज्याश्चनित्यदा ॥ त्वंतुधर्ममविज्ञायकेवलंमोहमाश्रितः ॥ १४ ॥ अभ्यागतंतुदौरात्म्यात्परुषंवदसीदृशं ॥ गुणदोषौनपृच्छामिक्षयंचात्मनिराक्षसा ॥ १५ ॥ मयोक्तमपिचैतावत्त्वांप्रत्यमितविक्रम ॥ अस्मिंस्तुसभवान्कृत्येसाहाय्यंकर्तुमर्हसि ॥ १६ ॥

जपृष्टावमर्दसहितं ॥ अथवायद्यप्यर्थे यद्यपि हितं तथापि नाभिनंदेत ॥ त्वंत्वपृष्टएव ममाहितमवमर्दसहितं मानहीनं वदसीत्यनुचितमितिभावः ॥ ११ ॥ ततोवक्तुरनिष्टमपीत्याह ॥ पंचेति ॥ केपंचेत्यत्राह ॥ अग्नेरिति ॥ १२ ॥ कानि रूपाणि तत्राह क्रमेण ॥ औष्ण्यमिति ॥ औष्ण्यं तैक्ष्ण्यं सौम्यं दयार्द्रचित्तत्वं दंडं दुष्टनिग्रहं ॥ एवंच तादृशे वक्तरि तीक्ष्णदंडपातइत्याशयः ॥ १३ ॥ धर्मं राजधर्मं ॥ १४ ॥ अभ्यागतमतिथिमित्यनेन पूज्यत्वातिशयं सूचयति ॥ गुणदोषप्रश्ने किं ममहितमितिप्रश्नेवा ईदृशं वक्तुं युक्तं नचैतदेकमपि मया पृष्टमितिभावः ॥ १५ ॥ अपिच अपितु मया त्वांप्रति एतावदेवोक्तं ॥ किंतत्राह ॥ अस्मिन्सीतापहाररूपे कृत्ये सभवान्मयानियुक्तः साहाय्यं कर्तुमर्हसीति ॥ १६ ॥